

Pápež Benedikt XVI. vyzval veriacich, aby sviatok Pamiatky zosnulých oslávili v kresťanskom duchu a nie ako halloween

Pápež Benedikt XVI. vyzval veriacich, aby najtrajší sviatok Pamiatky zosnulých oslávili v kresťanskom duchu a nie je ako halloween, ktorý má korene v keltskom pohanskom sviatku. Podľa cirkvi halloween zatiaľ neuhodzuje podstatu sviatku Pamiatky zosnulých. Najlepší spôsob ako si uctiť zosnulých je modlitba, odporúča pápež.“ **Rádio Slovensko, 1.11.2009**

Arcibiskup Róbert Bezák bol hosťom relácie Vec verejná

V odkaze týchto sviatočných dní by mali ľudia v prvom rade hľadať ľudský rozmer, impulz na zamyslenie a či sme nestratili schopnosť rozdávať lásku a dobro. Povedal to v relácii Vec verejná arcibiskup Róbert Bezák: „Možno sú potrebné práve takéto dni v našom živote, aby sme sa vedeli trochu zastaviť v celej tej hektike a to, že si tí ľudia vedia pripomenúť, je takým pekným znakom, že kus tej lásky je stále v našom srdci. Mne sa zdá, že je toto kresťanské aj takým popisom, akejsi takej vnútornej túžby vôbec všeľudskej byť s tými, ktorí nám napríklad dali život. Potom byť s tými, ktorých sme milovali a skorej nás opustili. Takže možno to kresťanské popisuje takú všeľudskú túžbu po blízkom, po človeku, ktorého sme milovali, po človeku, ktorý nás sprevádzal v našom živote.“ **Rádio Slovensko, 1.11.2009**

Čas dušičiek“ otvára sviatok Všetkých svätých

November sa už tradične začína v atmosfére dušičiek. Pamiatke zosnulých predchádza sviatok Všetkých svätých. Katolíci sa chcú inšpirovať tými, ktorí pred nimi kresťanstvo prežívali naplno.

Kresťanstvo si už od svojho vzniku uctievalo svojich mučeníkov. Postupne k nim pribúdali aj tí, ktorí pre svoje presvedčenie zomrieť nemuseli, ale ho žili naplno. A keďže rok má len 365 dní, stovky tých, ktorí sa do cirkevného kalendára nezmestili, si katolíci pripomínajú práve dnes.“

Róbert Bezák, trnavský arcibiskup: „Prvého novembra, to je už dávno rozhodnutie, oslavujeme všetkých aj nemenných samozrejme, ale aj Petra a Pavla a tých, ktorých poznáme. V jednom dni si chceme všetkých pripomenúť ako vzácné osobnosti života ľudstva v tom smerovaní voči Bohu.“

Inú prax majú evanjelici, ktorí si svätých špeciálne neuctievajú. Aj preto je pre nich dôležitejší dátum 31. október, spomienka na 95 táz Martina Luthe- ra, ktorý kritizoval aj deformácie kultu svätých a predávanie odpustkov.“

Miloš Klátik, generálny biskup ECAV: „Upozornil na to centrálné učenie, upozornil na Ježiša Krista ako nášho spasiteľa. A takisto môžeme povedať, že písmo sväté vrátil tomu pôvodnému úmyslu, aby sa čítali, vysvetľovalo v rodnom jazyku.“

Pre katolíkov sú práve svätí príkladmi, že kresťanstvom sa dá žiť v každom čase a na každom mieste a tým môžu inšpirovať.“

Biskup Bezák: „Boli to tí, ktorí navyše milovali Boha a Krista teda a boli ochotní urobiť všetko pre to, aby patrili Kristovi. Niektorí sú svätí až na úrovni mučeníctva. Teda aj naši apoštoli boli ochotní dať pre Krista život. Dať život pre lásku, to by malo byť takým mottom nad všetkými svätými.“

V 10. storočí dostal sviatok Všetkých svätých vďaka opátovi Skluni nový rozmer. Večer sa modlil za zosnulých a na druhý deň slúžil veľkú zádušnú omšu. Odtedy dnešný sviatok strieda najtrajšia spomienka na zosnulých.

**Martin Linhart
TA3, 1.11.2009**

Pripomíname si Sviatok všetkých svätých

Dni solidarity s tými, čo nás predišli. Kresťania aj takýmto spôsobom označujú obdobie, v ktorom si spomínajú na našich blízkych zosnulých. Sú presvedčení a veria, že medzi svetom živých a mŕtvych existuje interakcia a jedni druhým môžu vzájomne pomáhať. Viac povie Jaroslav Barborák: „Solidarita prostredníctvom modlitba. Toto odporúča cirkev veriacim počas týchto prvých novembrových dní. Tradícia pretrvala doby. Kresťania zvykli chodiť na hroby mučeníkov už od 4. storočia.“

Jozef Kováčik, katolícky kňaz, hovorca KBS: „Sú to vlastne dva rozmery tejto pomoci. Pretože jedna pomoc je pre živých, to znamená mŕtvych ktorí majú za sebou dobrý život a sú pre nás príkladom, pomáhajú tým, že na nich spomínajú a chceme ich nasledovať. Teda aj toto je veľmi dôležitý rozmer. A potom je tu pomoc pre tých, ktorí z pohľadu kresťanov potrebujú túto pomoc po svojej smrti. Teda pre nás katolíkov sú to tí, ktorí sú v očistci a potrebujú našu modlitbu na to, aby mohli dosiahnuť túto plnú blaženosť.“

Redaktor: „Slávnosť Všetkých svätých zaviedol v 7. storočí pápež Bonifác IV. 1. novembra sa začala sláviť v rímskom cirkevnom spoločenstve od polovice 8. storočia a ešte o 100 rokov neskôr ju na celú cirkev rozšíril pápež Gregor IV. 2. novembrový deň, ako Pamiatka na zosnulých, má tiež korene v cirkevnej praxi.“

Jozef Kováčik, katolícky kňaz, hovorca KBS: „Samotná modlitba, spojená s návštevou hrobov, siaha do 10. storočia, kedy opát z Kluny založil vo svojom opátstve túto tradíciu a neskôr sa veľmi rýchlo rozšírila do zbytku Európy a neskôr aj do celého sveta. Čiže návšteva hrobov mučeníkov, tá siaha až do 4. storočia, ale konkrétne tento sviatok všetkých verných zosnulých siaha do 10. storočia.“

Redaktor: „Na cintorínoch majú v týchto dňoch miesto vo väčšej miere aj sviece. Zapália sa na znak nesmrteľnosti duši a božieho milosrdenstva.“ **Rádio Slovensko, 1.11.2009**

Camillo Cibir

Nikto nenabehal vedľa papamobilu toľko kilometrov ako on. Dlhoročný šéf vatikánskej bezpečnosti bol strážnym anjelom štyroch pápežov.

* 5.6.1926 + 25.10.2009

Jeho najväčšia nočná mora sa naplnila 13. mája 1981. Na Námestí svätého Petra vtedy turecký extrémista Mehmet Ali Agca vystrelil niekoľko rán na pápeža Jána Pavla II. Camillo Cibin, šéf pápežovej ochranky síce okamžite spacificoval útočníka, no vážnym pápežovým zraneniam nedokázal predísť.

S pocitom viny podal svoju rezignáciu. Odstúpenie dlhoročného hlavného pápežovho bodyguarda však Ján Pavol II. neprijal a presvedčil ho, aby v službe Vatikánu pokračoval.

Camillo Cibin sa za dôveru odvdáčil takmer presne o rok. Keď sa v portugalskej Fatime vrhol na pápeža s nožom v ruke u Itrakonzervatívny kňaz, „anjel strážca“, ako ho často prezývali, bleskovo zareagoval. Aj keď nedávno vyšlo najavo, že pri útoku bol Ján Pavol II. ľahko zranený.

Camillo mal len niečo po dvadsiatke, keď sa na naliehanie miestneho farára z rodného mesta pridala spolu s ďalšími štyrmi mladíkmi k vatikánskej bezpečnosti. Vyše štyridsať rokov bol jej šéfom. Okrem iného strážil bezpečnosť Druhého vatikánskeho koncilu či voľby troch pápežov. S Jánom Pavlom II. bol na 104 zahraničných cestách. Tesne pred odchodom do dôchodku v roku 2006 ešte strážil návštevu pápeža Benedikta XVI. v Poľsku. (vas), SME, 31.10.2009

Cirkev investuje do výstavby

V Petržalke by mala vyrásť nová zóna pre potreby administratívy, bývania a rekreácie. V lokalite Kapitúlske polia plánuje zónu na ploche viac ako 368-tisíc štvorcových metrov postaviť rímskokatolícka cirkev, Bratislavská arcidiecéza.

(sita), HN, 2.11.2009

V štvrtok večer sa na brehu Dunaja zišlo smútočné zhromaždenie

V štvrtok večer sa na brehu Dunaja zišlo smútočné zhromaždenie. Zástupcovia mesta, cirkví, ako aj Slovenskej plavby si pripomenuli pamiatku tých, ktorých život skončil pod hladinou tejto rieky.

Redaktor: „Na nábřeží Dunaja pred PKO sa včera krátko pred 17.00 hodinou zhromaždilo niekoľko desiatok ľudí, aby si pripomenuli obeť, ktoré zahynuli vo vodách tejto krásnej rieky.“

Natočené: Anna Dyttertová, námestníčka primátora: „Pietny akt, slávnostná spomienka na všetky obeť Dunaja, všetkých ľudí, ktorí zahynuli či už pri svojej práci, alebo pri inej činnosti, vo vodách Dunaja.“

Redaktor: „Obnovená tradícia spomienky na ľudí, ktorí zahynuli v rieke, trvá od roku 1991. Predtým sa pietna spomienka vykonávala do roku 1950.“

Natočené: Anna Dyttertová, námestníčka primátora: „V dávnejšej histórii väčšinou zahynuli vo vodách Dunaja rybári, ktorých obživou hlavou a zdrojom obživy bola rieka Dunaj a kde pri tejto činnosti sa často stávalo nešťastie. Rieka prinášala aj radosť, ale aj smútok.“

Redaktor: „Vence položili na vodu ľudia, ktorých život je s ňou spojený.“

Natočené: Juraj Bohunský, Slovenská plavba a prístavy a.s.: „Dunaj ak je definovaný, že je nádherný a úžasný, presne tak dokáže zraďiť v určitej chvíli, nech je to už zlyhanie človeka, nech je to už súhrn nejakých nešťastných okolností, vždy to vyúsťuje do tragédií, kedy človek alebo ľudia odídu spomedzi nás.“

Redaktor: „Dôstojný program obohatilo aj vystúpenie speváckeho zboru Pressburg Singers.

TV Bratislava
30.10.2009

Cirkev potvrdila miliónovú investíciu v Bratislave

Rímskokatolícka cirkev, Bratislavská arcidiecéza, potvrdila plány postaviť v bratislavskej mestskej časti Petržalka novú zónu pre potreby administratívy, bývania a rekreácie.

Bratislavská arcidiecéza pripravuje projekt využitia vlastnej nehnuteľnosti na Kapitúlskom poli v súlade s územným plánom mesta Bratislavy. Ide o dlhodobý a zložitý projekt, ktorého realizácia je záležitosťou budúcich rokov,“ uviedol pre agentúru SITA hovorca Bratislavskej arcidiecézy Jozef Hal'ko.

Rímskokatolícka cirkev plánuje zónu postaviť na ploche o rozlohe viac ako 368 tisíc metrov štvorcových. Pozemky sú vo vlastníctve cirkvi. Miestne zastupiteľstvo mestskej časti Petržalka už koncom septembra schválilo stanovisko k prehlbujúcej štúdii Kapitúlske polia - zóna administratívy, bývania a rekreácie. Návrh štúdie mení súčasne poľnohospodárske využitie územia na obytnú zónu. Ako vyplýva z investičného zámeru, ktorý cirkev už predložila na posúdenie vplyvov na životné prostredie (Environmental Impact Assessment - EIA), výstavba novej zóny by si mala vyžiadať 275 až 356 mil. eur podľa toho, pre aký va-

riant sa investor rozhodne. Rímskokatolícka cirkev ako navrhovateľ poveril zastupovaním v procese povinného hodnotenia spoločnosť Racen, s.r.o. Piešťany.

S výstavbou novej zóny by sa malo začať v polovici roka 2012, pričom ukončenie výstavby je naplánované na koniec roka 2019. Podľa prvého variantu by malo v zóne vyrásť 935 bytových jednotiek, a to v podobe bytov či rodinných domov. Po výstavbe zóny podľa tohto variantu by malo vzniknúť viac ako 1 600 nových pracovných miest. Investor predpokladá, že počet obyvateľov takejto novovytvorenej obytnej zóny by sa mal pohybovať na úrovni 3 138. Podľa druhého variantu by malo pri slovensko-rakúskych hraniciach vyrásť 1 152 bytových jednotiek, pričom by sa mohlo vytvoriť viac ako 2 tisíc nových pracovných miest. Počet obyvateľov by sa podľa druhého variantu zvýšil

oproti prvému na 4 474. Okrem bytových jednotiek plánuje investor postaviť v zóne aj množstvo budov pre administratívu, občiansku vybavenosť, či centrá pre šport, voľný čas a telovýchovu.

(SITA)
Nový Čas, 3.11.2009

Pod Ostrvou vo Vysokých Tatrách sa konala pietna spomienka na obeť hôr

Aj symbolický cintorín Pod Ostrvou vo Vysokých Tatrách zaplnili stovky ľudí. Príbuzní, priatelia a známi si prišli uctiť pamiatku obetí hôr na tradičnej pietnej spomienke, ktorá je na tomto mieste pravidelne poslednú októbrovú sobotu. Slovo má Ivana Ratkovská.“

Ivana Ratkovská, redaktorka: „Motto symbolického cintorína je na pamiatku mŕtvym, na výstrahu živým. Pod Ostrvou však každoročne pribúdajú tabuľky obetí nielen Vysokých Tatier, ale aj iných hôr. Tento rok pribudla aj tabuľka poľského horolezca a milovníka Tatier Piotra Morawského, ktorý zahynul na jar v Himalájach. Na symbolickom cintoríne pribudlo tento rok ďalších 12 tabuliek.“

Jozef Janiga, riaditeľ Horskej záchranej služby: „Vo Vyso-

kých Tatrách vlastne k 30. októbru evidujeme 12 smrteľných nehôd. Treba povedať, že tohto roku napriek tomu že ide až o 12 obetí, ani jedna nebola spojená s nejakým zvláštnym riskovaním. V podstate boli to typické nehody. Pri tohtoročných tragédiách vlastne nedošlo k nejakému výraznému podceneniu, či už poveternostných podmienok, alebo situácie v horách. Išlo skôr o nešťastné náhody.“

Ivana Ratkovská, redaktorka: „Na záver pietnej spomienky sa už tradične konala svätá omša za všetky obeť hôr. Po prvýkrát položili na symbolickom cintoríne horskí vodcovia 1. novembra v roku 1936. Odvtedy sa koná pietna spomienka na obeť hôr každý rok.“

Rádio Slovensko, 31.10.2009

V roku 2010 bude Európa bojovať proti chudobe

73% Európanov považuje chudobu vo svojej krajine za veľký problém a 89% očakáva okamžité opatrenia od svojich vlád. Aj o týchto výsledkoch prieskumu Eurobarometer diskutovali poprední odborníci na konferencii v Bruseli. Budúci rok bude Európskym rokom boja proti chudobe a sociálnemu vylúčeniu.

Redaktorka STV: „Takmer 80 miliónov ľudí žije pod hranicou chudoby. Vladimír Špidla, eurokomisár pre sociálne záležitosti považuje za najúčinnjšie nástroje boja proti chudobe aktívny trh práce, vzdelanosť a veľmi aktívnu sociálnu prácu.“

Vladimír Špidla, eurokomisár pre sociálne záležitosti: „A vedomí toho, že ľudí nejsou ze železa. A kedyž uvážnou zejména delší dobu v chudobě, tak si sami neporadí.“

Redaktorka STV: „Eurokomisár zároveň poukázal na dôležitosť práce s rodinami a ľuďmi v núdzi. Kňaz Marián Kuffa zo Žakoviec na Slovensku venoval svoj život práci práve týmto skupinám. Svojpomocne vybudoval domovy pre telesne postihnutých, pre ľudí, ktorí sa ocitli na ulici, mužov po výkone trestu a domov pre osamelé matky s deťmi. Najchudobnejší sú

podľa neho tí, ktorým chýba láska.“

Marián Kuffa, predstavený Inštitútu Krista Veľkňaza: „Nie že by sme nemali tie materiálne hodnoty alebo tie hmotné statky, máme ich v celej EÚ dosť, až prebytok. Ale keďže chýba láska, tak neviem ich správne prerozdeliť.“

Redaktorka STV: „Odborníci vidia problém chudoby najmä v nedostatočnom vzdelaní ľudí.“

Paul Stamper, TNS Opinion: „V severnej Európe je vzdelanie kľúčovým faktorom, preto sú na tom lepšie. V južnej a východnej Európe sa vlády zameriavajú skôr na podporu rodín a komunit.“

Robert Manchin, Gallup: „Problémom v krajinách východného bloku sú najmä regionálne rozdiely a aj spôsob, akým sa niektorí dostali k bohatstvu.“

Redaktorka STV: „Európa by sa mala podľa odborníkov zjednotiť a bojovať proti chudobe najmä prostredníctvom médií.“

Michal Stuška, hovorca Ministerstva práce, sociálnych vecí a rodiny SR: „Je fakt, že sme zaregistrovali veľký záujem slovenských médií, preto je aj veľký prísľub, že cieľ kampane a projektu bude budúci rok naplnený.“

Sviatok všetkých svätých bol sviatkom mučeníkov

Začiatky slávenia Sviatku všetkých svätých vedú do 4. storočia po Kristovi. Vtedy išlo o sviatok mučeníkov, ktorý sa slávil v máji.

Slávnosť všetkých svätých sa prvýkrát slávila v Ríme 13. mája 609, keď pápež Bonifác IV. prebral od cisára Fokasa pohanský chrám všetkých bohov, Pantheon a zasvätil ho Panne Márii, vždy Panne. Prvého novembra sa sviatok začal sláviť v 8. storočí, najprv v Írsku, potom v Anglicku.

Veriaci si v tento deň pripomínajú aj svätých, ktorí nemajú miesto v kalendári, alebo nie sú vyhlásení za svätých. **(tasr), Plus jeden deň, 2.11.2009**

Svätý bol pôvodne vojacom

Príbeh o žobrákovi a Martinovi sa viaže k vojenskej službe svätého.

Erb mesta Martin, slávny obraz El Greca či asi štyritisíc farských kostolov vo Francúzsku. Všetko pripomína pôvodne syna rímskeho pohanského dôstojníka, vojaka, mnícha a neskôr biskupa v Tours - Svätého Martina. Ako svätca i osobnosť si ho pripomíname 11. novembra, čiže v deň, keď svätého Martina pochovali.

Na vojnu si dnes v súvislosti s ním spomenie len málokto. Tá je však späť už s jeho menom. Martinov otec nazval totiž syna podľa boha vojny Marta.

Neskôr Martin po vzore otca vstúpil do vojska. K tomuto obdobiu jeho života sa viaže aj známy príbeh o žobrákovi. Stalo sa to vraj v meste Amiens, keď Martin na koni obchádzal stráže, zbadal pri ceste uzimeného žobráka, mečom rozrezal svoj plášť a chudákovi polovicu daroval. V tú noc sa však pre Martina zmenilo viac ako len plášť. Prijal krst, odišiel z vojska a začal viesť pustovnícky život. **(lut), SME, 6.11.2009**

Redaktorka STV: „Opatrenia, ktoré by mali zlepšiť situáciu ľudí, ktorí sa ocitli pod prahom chudoby, zvyšovanie verejného povedomia a zmena názoru, že boj s chudobou je záťažou pre spoločnosť. Aj to sú poslania, ktoré by mal priniesť Európsky rok boja proti chudobe.

**Magda Želeňáková
STV Jednotka, 30.10.2009**

S diplomatmi sa režim nebabral

Štátna bezpečnosť sledovala ich prácu aj intímny život. Za pomoc disidentom platili kariérou

Zvýhodnené obchodné vzťahy výmenou za demokratizáciu a ľudské práva - to bola politika veľvyslanectiev Západu v Československu.

Niečo viselo vo vzduchu, ale či a ako príde k zmenám, tak o tom sa západní diplomati v Československu na jeseň 1989 len dohadovali. „Všetci hádali, kedy a ako zmeny prídu, nikto ale netušil, aká udalosť by to mala rozbehnúť,“ spomína Edward Kaska, ktorý prišiel na americké veľvyslanectvo do Prahy tesne pred revolúciou ako druhý tajomník.

„Nemal som pocit, že Česi majú záujem niečo meniť. U Slovákov som si nebol istý - až tak dobre som ich nepoznal a nevedel som odhadnúť, čo si myslia. Okrem vedenia strany sa ľudia zaoberali tým, čo budú jesť, čo si oblečú - viedli bežný život, hoci lepší ako v ostatných krajinách východného bloku,“ spomína na rok 1989 vtedajší veľvyslanec Talianska v Prahe Giovanni Castellani Pastoris.

Nepriateľ číslo jeden

Reálny socializmus spoznávali ľudia z americkej ambasády na výletoch. Zástupca americkej veľvyslanckyne na Slovensku v roku 1989 a prvý veľvyslanec USA na Slovensku Ted Russell spomína na našu Polomku. „Domáci i miestne orgány nás na Slovensku vítali veľmi vrúčne. V Česku boli davy priateľské, miestne orgány však nepriateľstvo neskrývali,“ hovorí Russell.

Diplomati registrovali aj rozdiely medzi Českom a Slovenskom. „V Prahe ste nevideli kňaza či mníšku len tak na ulici, v Bratislave to bolo viac-menej bežné,“ spomína Pastoris.

Aj Kaska si všimol, že zatiaľ čo medzi českými disidentmi sa miešali intelektuáli s reformnými komunistami z obdobia Pražskej jari, slovenskí disidenti boli najmä katolíci.

Sledovanie, odpočúvanie, krycie mená v záznamoch Štátnej bezpečnosti odlišovali diplomatov západných krajín od kolegov z východného bloku. Kým sa Kanadania, Briti či Francúzi venovali obchodu, konzulárnym otázkam a disidentom, ich

východní kolegovia spolu budovali socializmus a rozvíjali spoluprácu na úrovni tajnej polície.

Komunistická strana a režim o bližšie vzťahy s nepriateľom číslo jeden - Američanmi - nestáli. „S vládou sme mali veľmi chladné vzťahy, často nás varovali, že si máme vybrať medzi vzťahmi s disidentmi a s vládou,“ opisuje Russell. Alergický bol režim na stretnutia veľvyslancovej s disidentmi, považovali to za zasahovania do vnútorných záležitostí. Naopak, pre disidentov bolo oficiálne prijatie vzpruhou, najslávnejšie sa stali raňajky na francúzskom veľvyslanectve, keď ich v decembri 1988 v Prahe prijal francúzsky prezident Francois Mitterrand. Západ sa snažil aj obchodnými ponukami výmenou za demokratizáciu nahľadávať režim.

Neformálne kontakty západných diplomatov s úradníkmi či predstaviteľmi režimu príliš do úvahy neprichádzali. „Okamžite ich začala rozpracovávať Štátna bezpečnosť,“ hovorí Radek Schovánek z pražského Ústavu pre štúdium totalitných režimov, okrem odpočúvacích zariadení vyzvedala ŠtB od západných diplomatov aj cez agentov. „Vedeli sme, že niektorí jednotlivci, ktorí mali veľký záujem hovoriť so západnými diplomatmi, pracujú pre ŠtB,“ spomína Russell.

Nadšenie v novembri

Keď sa revolúcia rozbehla, na americkom veľvyslanectve v Prahe zavládlo nadšenie. „Zakázaná študentská spomienka sa večer 17. novembra rozvinula do najväčšej československej demonštrácie proti režimu za posledných 20 rokov. Niekoľko desiatok tisíc študentov kráčalo centrom Prahy volajúc po slobode, konci režimu a zosadení súčasného komunistického vedenia,“ písali do Washingtonu.

Nadšením nešetřili ani ďalšie správy podpísané veľvyslančkynou Shirley Templeovou Blackovou. Martina Kováčová

Na stretnutí s disidentmi koncom októbra sme sa zhodli, že vláda je odhodlaná zabrániť reformám. Ted Russell, zástupca veľvyslanckyne USA v ČSSR

SME, 3.11.2009

Bezbožník zavraždil mníšku

Príbeh ako z hororu sa odohral po dušičkovej noci v malom kláštore. Neznámy zlodej zavraždil mníšku. Jej nehybné telo našiel kňaz, ktorému bolo podozrivé že ju nevidel ráno na omši. Tragédia veriacich šokovala. Netušia aký mohol mať bezbožník motív.

Silvia Širilová, redaktorka TV JOJ: „Z rezidencie mníšok nezmizli žiadne osobné veci ani peniaze. Chladnokrvný vrah ukradol iba auto, ktoré bolo pri dome. Sestra Margaret sa mu mohla dostať do rany náhodou. Pôvodne mala byť totiž na stretnutí mimo mesta.“

Otec Gilbert Schneider, známy obeť: „Keď jednej zo sestier nedvíhala telefón, išla ju skontrolovať. Našla ju ležať na zemi. Nechápem ako to niekto mohol urobiť.“

Silvia Širilová, redaktorka TV JOJ: „Malé mesto v Novom Mexiku teraz žije v strachu. Človek, ktorý dokázal usmrtiť mníšku počas osláv Haloweenu, polícií stále uniká.“

Farníčka: „Poznali sme ju my aj naši priatelia. Bola veľmi dobrý človek. Jej vražda nás desí. Zabijak je možno ešte stále na blízku.“

Silvia Širilová, redaktorka TV JOJ: „Vyšetrotatelia neupresnili ako vrah sestru Margaret usmrtil. Nemajú ani motív. Nikto zo susedov v osudnú noc nič podozrivé nevidel. Zamerali sa preto na pátranie po ukradnutom aute. Silvia Širilová, JOJ, 4.11.2009

Viera a veda sú rovnako potrebné pre plné pochopenie ľudstva a jeho miesta vo vesmíre

Viera a veda sú rovnako potrebné pre plné pochopenie ľudstva a jeho miesta vo vesmíre. Vyhlásil to dnes pápež Benedikt XVI. na stretnutí s astronómami celého sveta pri príležitosti Medzinárodného roka astronómie a osláv 400. výročia prvého astronomického pozorovania ďalekohľadom, ktoré uskutočnil Galileo Galilei. Katolícka cirkev dlho bojovala proti obvineniam, že má nepriateľský postoj k vede. Nezhody spôsobilo okrem iného aj odmietnutie Galileiho učenia ako nebezpečného pre vieru. Rádio ZET, 30.10.2009

Na Dušičky sa nám zjavil modliaci Ježiš

Neverili vlastným očiam! Obyvatelia osady v Šarišskom Jastrabí vraj počas dvoch nocí pri splne Mesiaca videli siluetu modliaceho sa Ježiša. Zjavil sa vraj hneď po zotmení a na Mesiaci bol dve hodiny.

Osadníci sa teraz modlia a sľubujú, že sa naveky polepšia. Všetci chcú ísť totiž do neba.

V Šarišskom Jastrabí sa posledné dva dni nehovorí o ničom inom ako o zjavení Ježiša Krista na Mesiaci. Udalosť, ktorá vyráza dych, sa mala stať nad osadou večer na Sviatok všetkých svätých a opakovalo sa to v tom istom čase po zotmení aj na Pamiatku zosnulých.

Ako prvé vraj zjavenie videli deti, ktoré sa hrali von.

„Z vonku som začul rev.

Bože! Ježiš je na Mesiaci! Celá osada bola hore nohami a väčšina sa začala modliť pri altánku. Všetci ho tu videli.

Mal dlhé čierne vlasy a ruky smeroval do našej osady, „zanietené rozprával očitý svedok zjavenia Jozef Červeňák (44) a rukou ukazoval, odkiaľ sa na nich Ježiš pozeral.

Osadníci sú zo zjavenia veľmi rozrušení. Hovoria, že to bolo znamenie, že sa im chcel prihovoriť. „My sa modlíme.

Sme šťastní, že nás prišiel navštíviť Boží syn, a sľubujeme, že naveky budeme dobrými veriacimi a budeme páchať len dobro, „vyjadřili sa viacerí z osady. Na druhý deň po zjavení išli aj za miestnym farárom, aby sa ho opýtali na účel „Božej“ návštevy. „Odbil nás, že je to nezmysel. Viem, že nás Rómov farár nemá rád, a preto nás ani neprijal. My sa však Boha nebojíme, lebo on je naša láska. Veríme, že príde za nami ešte raz a všetci pôjdeme do neba. Modlíme sa za to my, aj naše deti, „pokorne povedal Jozef. Braňo Bielený, foto autor

Jozef Červeňák (44) ukazuje, kde sa zjavila silueta Ježiša na Mesiaci.

Modliaci Ježiš sa vraj zjavil nad osadou v Šarišskom Jastrabí.

Deti z osady v Šarišskom Jastrabí sa teraz za spásu duší modlia viackrát denne. **Nový Čas, 4.11.2009**

Zomrel páter Lukáš Vrábel'

Vo veku 85 rokov zomrel v Prešove páter Lukáš Ladislav Vrábel'. Výnimočný duchovný františkánskej rehole sa narodil v Nižnej Šebastovej. Ako rehoľník slúžil Bohu vyše 68 rokov, ako kňaz 60.

PREŠOV. Ako šestnásťročný vstúpil do rehole sv. Františka v Trnave. Krátko po kňazskej vysviacke v roku 1949 sa začal pohon na rehoľníkov a aj páter Lukáš bol odstavený z pastorizácie. Manuálne pracoval na stavbe Nosickej priehrady, neskôr ako príslušník PTP (pomocné technické prápory, kde „vojenčili“ nepohodlné osoby voči režimu). Po tri a pol roku prišiel do civilu, ale namiesto kňazského rúcha si musel obliecť montérky v Kovospracujúcom podniku v Prešove. Doplnil si vzdelanie a prešiel do ZPA. Do duchovnej služby bol znovu povolaný v roku 1971, keď sa stal kaplánom v Prešove. V rokoch 1975 - 1990 bol správcom farnosti Bajarov. Neskôr sa vrátil do Prešova, kde pôsobil ako definítor rehole.

Krivdu necítil

„Páterko“, ako ho mnohí dôverne oslovovali, bol známy svojim úprimným prejavom, jeho omše v prešovskom františkánskom kostole bývali vždy zaplnené. Stal sa laureátom Ceny mesta Prešov za rok 2000. „My vykonávame v duchovnej sfére to, čo je našim poslaním. Vedeť ľudí k poctivej,

statočnej robote, aby žili v domácnosti, ako sa patrí, aby vychovávali svoje deti,“ povedal po obdržaní ceny Lukáš Vrábel'. Hoci sa v minulosti on osobne i celá rehoľa ocitli pod tlakom komunistického režimu, nebral to ako krivdu: „To, čo sa s nami dialo, som nepovažoval za krivdu. Cítili sme sa síce poškodení v tom zmysle, že sme nič neurobili, pociťovali sme to ako veľkú krivdu a nespravodlivosť, ale inak, čo sa týka práce, som z roľníckej rodiny, tak mi to nerobilo problém. Ba naopak. Mladí chlapci, ktorí k nám prišli z rôznych reholí, to boli také cintľavky. No dostali lopaty a vyrástli z nich poriadni chlapci, získali celkom nový náhľad, než mali v reholi. Začali rozumieť i obyčajným ľuďom, ich problémom, a potom sa vynikajúco uplatňovali v pastorizácii.“

Pochovaný v Nižnej Šebastovej

Páter Lukáš zomrel 26. októbra. Posledná rozlúčka, spojená so zádušnou svätou omšou, bola včera. Predstavitelia Rehole menších bratov františkánov a najbližší príbuzní na rozlúčke s týmto výnimočným františkánom odkázali: „Jeho dušu odporúčame do rúk nášho sv. otca Františka a do modlitieb všetkých, ktorí mali tú česť sa s týmto veľkým Božím človekom poznať.“

Páter Lukáš Ladislav Vrábel' bol pochovaný na cintoríne v Prešove-Nižnej Šebastovej. **SME, 3.11.2009**

V odkaze týchto sviatočných dní by mali ľudia v prvom rade hľadať ľudský rozmer, povedal arcibiskup Róbert Bezák

V odkaze týchto sviatočných dní by mali ľudia v prvom rade hľadať ľudský rozmer, impulz na zamyslenie, či sme nestratili schopnosť rozdávať lásku a dobro. Povedal v relácii Slovenského rozhlasu Vec verejná arcibiskup Róbert Bezák: „Možno sú potrebné práve takéto dni v našom živote, aby sme sa vedeli troška zastaviť v celej tej hektike a to, že si to vedia ľudia pripomenúť, je takým pekným znakom, že kus tej lásky je stále v našom srdci. Mne sa zdá, že je to kresťanské takým popisom takej vnútornej túžby vôbec vŕšľudskej byť s tými, ktorí nám napríklad dali život, podobne s tými ktorých sme milovali a skoro nás opustili, pretože možno to kresťanské popisuje takú vŕšľudskú túžbu po blízkom, po človeku ktorého sme milovali, po človeku, ktorý nás sprevádzal v našom živote.“

Rádio Slovensko, 2.11.2009

Proti krížom v školách

Vešanie krížov v talianskych verejných školách je porušením slobody vzdelávania a slobody vierovyznania, vyhlásil v utorok Európsky súd pre ľudské práva so sídlom v Štrasburgu. Súd tak vyhovel Talianke Soile Lautsiovej, ktorá sa sťažovala na kríže zavesené na stenách škôl v severnom Taliansku. Podľa nej prítomnosť náboženských symbolov v triedach porušuje sekulárne princípy, na ktorých by verejné školy mali fungovať. Súd však nežiadal explicitne talianske úrady, aby kríže zo škôl odstránili. (SITA)PRAVDA, 4.11.2009

Križiaci v školách

Je základným stavebným kameňom európskej kultúry kresťanstvo, alebo skôr tolerovanie odlišnosti, pluralita vierovyznaní vrátane toho, že štát nesmie ani jedno uprednostňovať a nesmie ho svojim občanom vnucovať? Európsky súd pre ľudské práva nepriamo rozhodoval aj o tejto otázke, keď dal za pravdu talianskej sťažovateľke proti krížom visiacim v tamojších štátnych školách. A mal pravdu. Podobne, ako mal pravdu sudca v inej, typicky konzervatívnej katolíckej krajine, Španielsku, ktorý vlani tiež rozhodol, že sa majú kríže zo štátnych škôl odstrániť. Odvolal sa pritom na svetský charakter štátu a na staršie rozhodnutie španielskeho Ústavného súdu, podľa ktorého štát nemôže v žiadnom zo svojich občanov vzbudzovať dojem, že je mu iný občan pre jeho vierovyznanie bližší. Nebolo to mimochodom v krajine prvé takéto rozhodnutie. Ich uplatnenie v praxi však stále viazne pre odpor cirkvi a zbabelosť politikov, čo si nechceli pohnevať vplyvnú inštitúciu a časť odhodlaných voličov.

Tí totiž už na rozhodnutie španielskeho sudcu reagovali hysterickým tvrdením, že odstránenie krížov znamená, že „už aj do škôl vtrhol ateizmus“ a za prejav netolerantnosti označili práve odstraňovanie náboženských symbolov. Mali by pravdu potiaľ, že bojovný ateizmus vnucujúci svoje názory iným je rovnaká hlúposť, ako bojovný náboženský fundamentalizmus. Na Slovensku sme si ostatne užili oboje. Cirkvi a prívrženci krížov v školách však celú vec prekrútili. Odstránenie krížov neznamená zároveň víťazstvo ateizmu, koniec vnucovania jedného názoru nutne neznamená, že ho v rovnakej funkcii nahrádza iný. Znamená len to, že si ľudia naozaj môžu vybrať a že sa štát v nijakej forme nebude snažiť urobiť to za nich a ich deti.

Peter Morvay, SME, 5.11.2009

Zákaz kríža zjednotil Taliansko

Kresťanské symboly v triedach porušujú ľudské práva detí, rozhodol súd v Štrasburgu. Európskym krajinám hrozí, že vo všetkých štátnych školách budú musieť zvesiť krucifixy. Odporcovia hovoria, že to popiera kultúrnu identitu Európy.

Celé to začala Soile Lautsiová, Talianka fínskeho pôvodu žijúca na severovýchode krajiny. Nepáčilo sa jej, že v škole, ktorú navštevujú jej dve deti, visia v triedach kresťanské kríže. Rozhodla sa ich totiž vychovávať sekulárne. Keď nepochodila v škole ani na talianskom Ústavnom súde, obrátila sa pred tromi rokmi na Európsky súd pre ľudské práva v Štrasburgu. Až ten jej dal za pravdu.

V utorok jednomyselne rozhodol, že vystavovanie krížov v triedach štátnych škôl porušuje dva články Európskeho dohovoru o ľudských právach, pretože deťom vnucuje náboženské videnie sveta. Lautsiovej ako odškodné prikľepol päťtisíc eur.

Závazný pre všetkých

Verdikt európskeho súdu platí pre všetkých 49 krajín, ktoré dohovor podpísali a patrí medzi ne aj Slovensko. Európsky súd síce nemôže nič nariadiť, ale za porušenie dohovoru môže pokutovať.

Najväčšiu búrku neville to, samozrejme, spôsobilo v Taliansku, ktorého sa rozhodnutie bytostne dotýka. Napriek tomu, že ústava zaručuje rovnosť všetkých vierovyznaní, kríže tu visia takmer v každej triede. Do roku 1984 bol katolicizmus v krajine dokonca štátnym náboženstvom.

Taliansko sa nerozdelilo na náboženských a sekulárnych občanov. Napopak, s verdiktom nesúhlasia takmer všetci Taliani.

„V takýchto citlivých otázkach hrozí, že sa zdravý rozum stane obeťou práva. Starodávna tradícia ako krucifix nemôže nikoho urážať,“ vyhlásil Pier Luigi Bersani, líder ľavicovej Demokratickej strany. Taliani hovoria, že kresťanský kríž je pre nich viac kul-

túrnym ako náboženským symbolom. Práve kresťanstvo stálo pri zrode európskej kultúry, a preto by malo ostať jej súčasťou aj naďalej, argumentujú.

„Nikomú, ani ideologicky motivovanému európskemu súdu, sa nepodará vygumovať našu identitu,“ povedala talianska ministerka školstva Maria Stella Gelminiová. Vláda sľúbila, že sa proti verdiktu zo Štrasburgu odvolá.

Kríž je symbolom jednoty

Zákaz krížov v školách sa nepáči ani ďalším tradičným kresťanským krajinám. O zasahovaní do kultúrnej identity hovoria aj v Rakúsku a Nemecku.

Vatikán uviedol, že krucifix je symbolom zjednotenia všetkých ľudí a nie vyčleňovania. Hovorca Svätej stolice Federico Lombardi tvrdí, že európsky súd nemá právo zasahovať do takej výsostne talianskej otázky.

„Vyzerá to, ako keby chcel súd ignorovať rolu kresťanstva pri formovaní európskej identity, ktorá bola a stále je zásadná,“ povedal podľa denníka Guardian.

Ak Taliansko s odvolaním neuspěje, verdikt európskeho súdu začne aj napriek neville mnohých platiť o tri mesiace.

Náboženstvo v školách

- náboženské symboly, medzi nimi aj moslimskú šatku, v štátnych školách ako prvé v Európe zakázalo v roku 2004 Francúzsko,

- podľa rakúskeho zákona majú byť kríže vo všetkých triedach, kde väčšina žiakov vyznáva kresťanstvo. Podobný problém riešili v Hornom Rakúsku, keď sociálni demokrati nechali zvesiť krucifixy v jasliach a škôlkach, ľudovci nakoniec presadili, že ich tam zavesili naspäť,

- v Nemecku Ústavný súd v roku 1995 označil krucifixy v bavorských školách za protiústavné. Bavorský parlament preto prijal zákon, ktorý kríže v triedach predpisuje.

Matúš Krčmárik
SME, 5.11.2009

Vatikán odsúdil rozhodnutie Európskeho súdu pre ľudské práva, že talianske školy majú odstrániť kríže

Vatikán ostro odsúdil rozhodnutie Európskeho súdu pre ľudské práva, že talianske školy majú odstrániť zo stien svojich učební kríže. Hovorca Vatikánu Federico Lombardi uviedol, že je nesprávne a krátkozraké snažiť sa vylúčiť kríž zo sveta vzdelávania. Súd so sídlom vo Švajčiarsku rozhodol, že zavesenie kresťanského symbolu v školskej učebni obmedzuje právo rodičov i právo študentov neveriť v boha. Stalo sa tak v reakcii na sťažnosť talianskeho občana fínskeho pôvodu, ktorého deti navštevujú štátnu školu na severe Talianska.

Rádio Slovensko, 2.11.2009

7 obcí požiadalo Prešov o zaradenie do spoločného školského úradu

7 obcí požiadalo Prešov o zaradenie do spoločného školského úradu, pretože majú záujem o metodické usmernenia. Donedávna pritom o to nejavili záujem a úrad tak prichádzal o financie zo štátneho rozpočtu, ktoré sú na každého žiaka. Informuje Róbert Latta.

Róbert Latta, redaktor: „Školský úrad sa snaží napríklad zorientovať školy v meniacej sa legislatíve. Napriek tomu v ňom bolo doteraz iba 12 obcí. Paradoxne v spoločnom školskom obvode ich je takmer 2,5-násobne viac. Pod obvod chcú obce patriť z rôznych dôvodov. Napríklad v Kendiciach majú len cirkevnú školu a žiakom nedokážu zabezpečiť možnosť výberu. Tí vďaka tomu môžu navštevovať školu v meste. Výhody školského úradu ale doposiaľ obce prehliadali.“

František Macko, Školský úrad v Prešove: „Pre tieto obce my poskytujeme odbornú poradenskú činnosť v oblasti výchovno-vzdelávacieho procesu, robíme prednášky, aktivity rôzne, získavame nové materiály ohľadom zákonov v oblasti školstva.“

Róbert Latta, redaktor: „Úrad realizoval aktivity, do ktorých by sa bez výraznejšieho navýšenia nákladov mohli zapojiť aj ďalšie školy. Na svoju činnosť by pritom mohol dostávať zo štátneho rozpočtu viac, ak zastrešuje väčší počet obcí. Výška financií totiž súvisí s počtom žiakov. Mesto sa preto rozhodlo postáť starostom obcí list.“

František Macko, Školský úrad

v Prešove: „Oslovili sme spolu 20 obcí. Na základe toho sa nám začali hlásiť do nášho školského úradu.“

Róbert Latta, redaktor: „Zatiaľ teda nezareagovali všetky obce. Tie ktoré sa neprihlásia už oslovovať nebudú.“

František Macko, Školský úrad v Prešove: „Nie. My budeme oslovovať ďalšie obce, lebo nebudeme nikoho nútiť, aby tu vstupoval. Oni postupne sa nám hlásia, pretože do pondelka sme mali len 5 obcí, dnes už máme 7.“

Róbert Latta, redaktor: „Lubotice sa prihlásili práve tento týždeň. Starosta Štefan Krajčí možnosť ktorú mu poskytlo mesto privítal.“

Štefan Krajčí, starosta Lubotic: „Ja som sám ako starosta hľadať nejakých odborníkov, aby som kvalifikovane tie povinnosti si plnil. No a uvítal som takú ponuku s tým, že to obec nebude stáť nejaké finančné prostriedky a vlastne budú nám robiť takú nejakú odbornú metodickú pomoc.“

Róbert Latta, redaktor: „Rozhodnutie akceptovať ponuku mesta starostovia obcí najprv spoločne predebatovali.“

František Macko, Školský úrad v Prešove: „Áno, komunikovali sme navzájom, aj s riaditeľmi škôl a tak sme sa vzájomne nejakto zhodli, že to bude výhodné pre všetkých. Očakávam fakt od toho, že tie povinnosti ktoré máme ako zriaďovatelia, budeme plniť oveľa kvalifikovanejšie ako doteraz.“

Rádio Regina, 4.11.2009

Keď sa kríže stanú niekoho krížom

Jej deti Dataico a Sami asi nemajú na školské časy najkrajšie spomienky. Mali len jedenásť, respektíve trinásť rokov, keď sa ich matka obrátila na súd s požiadavkou, ktorá musela zo stoličky dvihnúť nielen učiteľov v štátnej základnej škole v Abano Terme neďaleko Benátok. Soile Lautsiová chcela, aby zo stien v triedach odstránili drevené kríže.

Jej argument bol prostý. Na ateistických žiakov podľa nej môžu pôsobiť rušivo a porušujú slobodu vzdelávania a viery. „Užili si doslova lavínu nadávok od svojich spolužiakov. Pamätám si, že ich bežne častovali výrazmi ako zrasani ateisti,“ povedal denníku La Repubblica otec dvoch chlapcov Massimo Albertin.

Po ôsmich rokoch sa tejto nadávke zrejme nevyhnú ani na univerzitách. Ich matka totiž zdĺhavý zápas so súdmi vyhrala. To, o čo sa pred ňou v Taliansku márne snažili moslimský rodič Adel Smith či židovský sudca Luigi Tosti, sa podarilo paradoxne fínskej imigrantke. Pritom päťdesiatdvaročná Soile je pokrstená a do puberty chodila pravidelne do kostola. Pre Taliansko sa rozhodla z lásky, keď sa v roku 1986 vydala za lekára Albertina. Tvrdí, že až v tejto krajine si uvedomila, aký veľký vplyv má katolícka cirkev na spoločnosť a ako svoj vplyv podlá nej zneužíva. Po tom, ako neuspela na talianskych súdoch, sa Soile obrátila na ten európsky. A Štrasburg jej nielenže dal za pravdu, ale priznal jej aj odškodnenie vo výške päťtisíc eur. Nenariadil však priamo úradom, aby kríže zo škôl odstránili.

Soile sa tak môže zatiaľ tešiť len predčasne. Taliansko sa proti rozhodnutiu odvolalo a mnohé talianske radnice už na protest siahli európske vlajky na pol žrde či vyvesili vedľa nich kríže. Negatívne emócie teraz môžu v mene kríža skôr ublížiť. Vatikán má šancu ukázať Soile, že až tak zle to s ním v Taliansku nevyzerá.

Tomáš Hudák
SME, 6.11.2009

Bernátovce: Pomoc bezdomovcom

S klesajúcimi teplotami hrozí, že bezdomovci budú na uliciach vystavení chladu a mrazu. Košice preto rozširujú prechodnú nocľaháreň. V meste žije asi 400 ľudí bez strechy nad hlavou, ubytovňa je schopná prijať len časť z nich. Bezdomovci sa však musia vybrať až 10 kilometrov za Košice.

Eliška Šándorová, redaktorka STV: „K 40-tim občanom bez domova sa do rozšíreného zariadenia môže pridať ďalšia polovica. V týchto dňoch už finišujú práce v nových izbách.“

Peter Gombita, NO Oáza: „Keď človeku dáme obuv, najesť sa, oblečenie a strechu nad hlavou, je to stále málo.“

Eliška Šándorová, redaktorka STV: „Aj preto im poskytne pomoc napríklad psychológ a kňaz. Tieto služby tu síce bezdomovci nájdu, no môže ich odradiť cestovné do 10 kilometrov vzdalenej obce.“

Lucia Mihóková, hovorkyňa Magistrátu mesta Košice: „Do Bernátoviec premáva priama lin-

ka MDH. Mesto však uvažuje aj o možnosti bezplatnej prepravy.“

Eliška Šándorová, redaktorka STV: „Nocľahárne využíva iba polovica bezdomovcov. Jednou z podmienkou je, že nikto nesmie byť pod vplyvom alkoholu či iných látok. Prísny režim radšej viacerí vymenia za studené lavičky.“

Anketa:

Opýtaný 1: „Vonku je horšie bývať než tu. Tu je teplejšie, lepšie. Tak by som mala svoj domov, bol by so mnou manžel a mali by sme sa dobre.“

Opýtaný 2: „Som spokojný. Toto dobré je tu. Mám koníky na starosť.“

Opýtaný 3: „Ja radšej vonku. Radšej vonku to mi vyhovuje. Na vzduchu.“ (koniec ankety)

Eliška Šándorová, redaktorka STV: „90 bezdomovcov nájde v tomto útulku od prvého novembra nielen nocľah za 15 centov, ale aj stravu a teplé oblečenie. **Eliška Šándorová, STV Jednotka, 4.11.2009**

Skúmavkových detí pribúda

Skúmavkových detí pribúda. Dnes nám to potvrdili lekári. Súvisí to so zvyšujúcou sa neplodnosťou. V našich regiónoch momentálne funguje osem centier asistovanej reprodukcie.

Andrea Dragošková, redaktorka STV: „V každom z centier aj dnes rásť nové životy.“

Ingrid Zabloudivová, pracovníčka Centra asistovanej reprodukcie v BA: „Tak toto je inkubátor, v ktorom sa nachádzajú naše budúce detičky a je ich tu okolo tridsať.“

Andrea Dragošková, redaktorka STV: „V minulom roku sa ich u nás, po viac ako 1800 zákrokoch, narodilo 650.“

Ladislav Maršík, gynekológ - pôrodník: „Na Slovensku sa nám rodí v súčasnosti len jedno percento detičiek po mimotelovom oplodnení, v Európe a v okolitých krajinách sa rodí tri až sedem percent.“

Andrea Dragošková, redaktorka STV: „Dôvodom slabo stúpajúceho záujmu našich párov o umelé oplodne-

nie vidia lekári v drahých zákrokoch. Poistovne preplácajú len najjednoduchšie z nich.“

Petra Balážová, hovorkyňa poisťovne: „Uhrádzame tri cykly umelého oplodnenia ženám do 39 rokov.“

Andrea Dragošková, redaktorka STV: „Za skúmavkové bábätko môžu budúci rodičia zaplatiť aj 4 tisíc eur. Cirkev asistovanú reprodukciu nepodporuje.“

Ján Ďačok, člen Spoločnosti Ježišovej na Slovensku: „Dochádza k zániknutiu, teda k zničeniu počatých ľudských bytostí.“

Anketa:

Opýtaný 1: „Asi nie všetky tie metódy sú celkom správne z toho morálneho hľadiska.“

Opýtaný 2: „Asi by som to skúsil, ak by to nešlo ináč.“

Andrea Dragošková, redaktorka STV: „Prvé dieťaťko zo skúmavky sa u nás narodilo pred 18 rokmi. Prvé skúmavkové dieťa na svete má dnes 31 rokov.“ **STV Jednotka, 4.11.2009**

UŽ AJ KOSTOLY SA PRIPRAVUJÚ

Jeden z najväčších talianskych kostolov, Milánsky dóm, prijal sériu opatrení, aby zabránil epidémii nového typu chrípky. Fyzický kontakt bol doposiaľ počas svätej omše bežný. Ľudia si dávajú znamenie pokoja, prijímajú eucharistiu a svedávajú sa kňazovi do očí. Odteraz je všetko inak, aspoň kým sa nepominie epidémia.

Zmeny vítajú návštevníka Dómu hneď pri vstupe. Vo sväteničkách už nenájdu svätenú vodu. Chrípkové opatrenia sa dotkli aj samotného priebehu omše. Kňaz i ministrianti si pred podávaním eucharistie musia umyť ruky a hostie budú veriacim podávať iba do dlane, nie do úst.

Zmena nastane aj pri takzvanom znamení pokoja. Namiesto tradičného podania rúk si ľudia dajú znamenie miernym úklonom alebo otvoreným náručím. Naši kňazi sa zatiaľ nechystajú na takéto zmeny. „Biskupi sú pripravení reagovať, ak si to bude vyžadovať epidemiologická situácia. Zatiaľ u nás nebola vyhlásená epidémia, povedal nám hovorca Konferencie biskupov Slovenska Jozef Kováčik.

Vírus prasacej chrípky by dokázal prežiť vo svätenej vode len krátko, ale nákaza je možná.

„Ale len v prípade, že by niekto nakazený kýchol priamo do sväteničky a vzápätí si ďalšia osoba ponorila do vody ruky, priložila ich k nosu a nadýchla sa, vysvetlil virológ Fedor Čiampor. Podľa neho však takýto prípad ešte nezaznamenali. **(ho, kl, rm)**

Plus jeden deň, 6.11.2009

Slovenskí vojaci v Afganistane si uctili pamiatku zosnulých

Slovenskí vojaci pôsobiaci v misii ISAF v Afganistane si so svojím kaplánom uctili pamiatku všetkých zosnulých vojakov, ako aj svojich blízkych. Bohoslužby celebrowali aj vojenský kapláni vo vojenských kaplnkách za účasti vojakov všetkých kontingentov pôsobiacich v Afganistane.

Rádio FM, 2.11.2009